1

У слави теж дівочі примхи є:
Відкинувши настійне женихання,
Вона своє непрохане кохання
Байдужому частенько віддає.
Вона — циганка: ти їй душу звір,
А їй нічого — відійшла й забула;
Кокетка юна, що зізнань не чула,
Що в кожнім шепті чує поговір.

Вона — циганка із Єгипту, віть
Із дерева ревнивця Потіфара.
Закохані поети, появіть
Свою зневагу їй! Це буде кара
Така для неї, що сама до вас
Вона повернеться у добрий час.

2

Так не буває, щоб і кози ситі,
і сіно ціле.
(Прислів'я)

О, як себе виснажує й тривожить
Незадоволений земним буттям,
Що торсає життя своє, як зошит,
Шинкуючи незайманим ім'ям!
Де слива, синяві своїй не рада?
Де лілія, що в'яне самохіть?
Болотним смородом яка наяда
Свій тихий грот захоче отруїть?

Пахтять квітки у луках і в гаю,
Що так бджола їх працьовита любить;
Не тратить слива синяву свою,
І в чистім озері не видно твані:
Чому ж людина в марному змаганні
Терзає світ увесь і душу губить?